C/2026/3939

1.9.2026

RECOMANDAREA CONSILIULUI

din 10 iulie 2026

privind politicile economice, sociale, de ocupare a forței de muncă, structurale și bugetare ale Finlandei

(C/2026/3939)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1263 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2024 privind coordonarea eficientă a politicilor economice și supravegherea bugetară multilaterală și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului ([1]), în special articolul 3 alineatul (3),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială,

având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2024/1263 precizează obiectivele cadrului de guvernanță economică, care constau în promovarea unor finanțe publice solide și sustenabile, a unei creșteri durabile și favorabile incluziunii și a rezilienței prin intermediul reformelor și al investițiilor, precum și în prevenirea deficitelor excesive. Regulamentul menționat prevede obligația Consiliului și a Comisiei de a asigura o supraveghere multilaterală în contextul semestrului european, în conformitate cu obiectivele și cerințele prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Semestrul european presupune, în special, formularea și supravegherea punerii în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări.

(2) La 25 noiembrie 2025, Comisia a adoptat un aviz privind proiectul de plan bugetar pentru 2026 al Finlandei. La aceeași dată, Comisia a adoptat, pe baza Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Raportul privind mecanismul de alertă pentru 2026, în care nu a identificat Finlanda ca fiind unul dintre statele membre pentru care va fi necesar un bilanț aprofundat. Comisia a adoptat, de asemenea, o recomandare de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro, o recomandare de recomandare a Consiliului referitoare la capitalul uman în Uniunea Europeană și o propunere de raport comun privind ocuparea forței de muncă pentru 2026, în care se analizează punerea în aplicare a orientărilor pentru politicile de ocupare a forței de muncă și a principiilor Pilonului european al drepturilor sociale. Consiliul a adoptat Recomandarea privind politica economică a zonei euro ([2]) la 21 aprilie 2026, iar Raportul comun privind ocuparea forței de muncă și Recomandarea referitoare la capitalul uman la 9 martie 2026.

([1]) Regulamentul (UE) 2024/1263 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2024 privind coordonarea eficientă a politicilor economice și supravegherea bugetară multilaterală și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului (JO L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) JO C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

(3) La 29 ianuarie 2025, Comisia a publicat Busola pentru competitivitate, un cadru strategic care urmărește să stimuleze competitivitatea la nivel mondial a Uniunii în următorii cinci ani. În acest document sunt identificate cele trei imperative de transformare în materie de inovare, decarbonizare și competitivitate, precum și securitatea ca piloni esențiali pentru o creștere economică durabilă. De la publicarea sa, Busola pentru competitivitate a stat la baza activității semestrului european, ceea ce asigură faptul că politicile economice ale statelor membre sunt coerente cu obiectivele strategice ale UE, creând o abordare unificată a guvernanței economice care promovează creșterea durabilă, inovarea și reziliența în întreaga Uniune.

(4) În 2026, semestrul european pentru coordonarea politicilor economice continuă să se desfășoare în paralel cu etapa finală a punerii în aplicare a Mecanismului de redresare și reziliență (MRR) ([3]). Planurile de redresare și reziliență (PNRR), împreună cu finanțarea oferită în cadrul politicii de coeziune, au fost esențiale pentru realizarea priorităților de politică ale semestrului european, deoarece planurile trebuiau să abordeze în mod eficace toate provocările sau o parte semnificativă a provocărilor identificate în recomandările relevante specifice fiecărei țări emise în ciclurile recente, iar programele finanțate prin politica europeană de coeziune trebuiau să țină seama de recomandările specifice fiecărei țări. Pe măsură ce MRR se apropie de sfârșitul duratei sale de viață, rămâne esențial să se asigure continuitatea și valorificarea reformelor și a investițiilor sprijinite și puse în aplicare în cadrul MRR, în special a celor care contribuie la abordarea provocărilor identificate în recomandările specifice fiecărei țări.

(5) La 3 iunie 2026, Comisia a publicat raportul de țară din 2026 pentru Finlanda. În acesta, s-au evaluat progresele realizate de Finlanda în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor relevante specifice acestei țări din 2025 și s-a făcut bilanțul implementării de către Finlanda a PNRR. Pe baza analizei respective, raportul de țară a identificat cele mai presante provocări cu care se confruntă Finlanda. De asemenea, în raportul de țară s-au evaluat progresele realizate de Finlanda în ceea ce privește punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale și îndeplinirea obiectivelor principale ale Uniunii în materie de ocupare a forței de muncă, de competențe și de reducere a sărăciei și a excluziunii sociale, precum și progresele înregistrate în ceea ce privește atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite.

(6) La 20 ianuarie 2026, Consiliul a adoptat o recomandare în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE cu scopul de a pune capăt situației de deficit excesiv din Finlanda ([4]). Consiliul a recomandat următoarele rate maxime de creștere a cheltuielilor nete: 1,3 % în 2026, 1,5 % în 2027 și 1,8 % în 2028, ceea ce corespunde ratelor maxime cumulate de creștere calculate prin raportare la anul de referință 2024, de 2,5 % în 2026, 4,1 % în 2027 și 5,9 % în 2028. Traiectoria corectivă a cheltuielilor nete stabilită în recomandarea respectivă depășește ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete începând cu 2026 stabilite în Recomandarea din 21 ianuarie 2025 de aprobare a planului bugetar-structural pe termen mediu al Finlandei ([5]) ([6]). Cu toate acestea, ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete stabilite în aceasta pentru anul 2025, care corespundeau unui procent de 1,6 % pe an și de 5,3 % cumulativ în raport cu anul de referință 2023, rămân relevante pentru evaluarea conformității până în 2025 inclusiv. Pe baza evaluării Comisiei din 3 iunie 2026 privind măsurile eficace ([7]), procedura de deficit excesiv pentru Finlanda este suspendată.

([3]) Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([4]) Recomandarea Consiliului din 8 iulie 2025 care permite Finlandei să se abată de la ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete stabilite de Consiliu în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1263 (Activarea clauzei derogatorii naționale) (JO C, C/2025/3966, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3966/oj).

([5]) Recomandarea Consiliului din 21 ianuarie 2025 de aprobare a planului bugetar-structural național pe termen mediu al Finlandei (JO C, C/2025/656, 10.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/656/oj).

([6]) Punctul 2 și anexa II („Set de reforme și investiții care stă la baza prelungirii perioadei de ajustare la șapte ani”) la Recomandarea din 21 ianuarie 2025 continuă să se aplice.

([7]) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții intitulată „Semestrul european 2026 – pachetul de primăvară”, COM(2026) 200 final.

(7) Războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și repercusiunile acestuia constituie o provocare existențială pentru Uniunea Europeană. Comisia a invitat statele membre să solicite activarea clauzei derogatorii naționale prevăzute în Pactul de stabilitate și de creștere într-un mod coordonat, pentru a sprijini eforturile UE de obținere a unei creșteri rapide și semnificative a cheltuielilor pentru apărare ([8]), iar această propunere a fost salutată de Consiliul European reunit la 6 martie 2025. În urma solicitării Finlandei, la 8 iulie 2025, Consiliul a adoptat, la recomandarea Comisiei, o recomandare care îi permite Finlandei să se abată de la ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete recomandate ([9]). Perioada în care este activată clauza derogatorie națională (2025-2028) permite Finlandei să reprioritizeze cheltuielile publice sau să crească veniturile publice, astfel încât cheltuielile de apărare mai mari și de durată să nu pună în pericol sustenabilitatea finanțelor publice pe termen mediu.

(8) La 30 aprilie 2026, Finlanda și-a prezentat Raportul anual pe 2026 privind progresele înregistrate ([10]), referitor la respectarea ratelor maxime de creștere recomandate ale cheltuielilor nete, la punerea în aplicare a setului de reforme și investiții care stau la baza prelungirii perioadei de ajustare și la punerea în aplicare a reformelor și investițiilor care răspund principalelor provocări identificate în recomandările specifice țării din cadrul semestrului european. Raportul privind măsurile luate în cadrul procedurii aplicabile deficitelor excesive este integrat în Raportul anual privind progresele înregistrate.

(9) Creșterea PIB-ului real în anul 2025 a fost de 0,2 %, iar inflația IAPC a fost de 1,8 %. În previziunile Comisiei din primăvara anului 2026, se estimează că PIB-ul real va crește cu 0,8 % în 2026 și cu 1,4 % în 2027, iar inflația IAPC va fi de 2,4 % în 2026 și de 1,9 % în 2027.

(10) Din datele furnizate de Eurostat ([11]) reiese că deficitul public al Finlandei a scăzut de la 4,4 % din PIB în 2024 la 3,4 % din PIB în 2025. Scăderea deficitului în 2025 reflectă în principal impactul măsurilor de creștere a veniturilor, cum ar fi creșterea cotei de TVA pusă în aplicare la sfârșitul anului 2024 și creșterea modestă a cheltuielilor. Pe baza măsurilor de politică cunoscute până la data-limită a prezentei analize, previziunile Comisiei din primăvara anului 2026 estimează că deficitul va fi de 4,5 % din PIB în 2026 și de 4,6 % din PIB în 2027. Creșterea din 2026 reflectă în principal creșterea investițiilor publice legate de livrarea avioanelor de luptă F-35, parțial amânată din 2025, și creșterea plăților dobânzilor.

(11) Pe baza estimărilor Comisiei, orientarea bugetară ([12]), care include atât cheltuielile finanțate la nivel național, cât și cheltuielile finanțate de UE, a fost una contracționistă în 2025, situându-se la 1,5 % din PIB. Se preconizează că aceasta va continua să fie expansionistă, de 0,7 % din PIB în 2026 și în mare măsură neutră în 2027.

(12) Din datele furnizate de Eurostat ([13]) reiese că deficitul public al Finlandei a crescut de la 82,4 % din PIB la sfârșitul anului 2024 la 88,5 % din PIB la sfârșitul anului 2025. Creșterea gradului de îndatorare în 2025 reflectă în principal un deficit public persistent și o ajustare datorie-deficit pozitivă importantă, precum și o creștere modestă a PIB-ului nominal. Pe baza măsurilor de politică cunoscute la data la care s-au făcut previziunile, previziunile Comisiei din primăvara anului 2026 estimează că ponderea datoriei în PIB va crește la 91,2 % până la sfârșitul anului 2026 și va continua să crească la 93,1 % până la sfârșitul anului 2027. Creșterea din 2026 reflectă în principal un deficit public mai mare, care este doar parțial compensat de o creștere mai rapidă a PIB-ului nominal, în timp ce ajustarea datorie-deficit joacă un rol marginal.

([8]) Comunicarea Comisiei intitulată „Integrarea unei creșteri a cheltuielilor pentru apărare în cadrul Pactului de stabilitate și de creștere”, Bruxelles, 19.3.2025, C(2025) 2000 final.

([9]) Recomandarea Consiliului din 8 iulie 2025 care permite Finlandei să se abată de la ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete stabilite de Consiliu în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1263 (Activarea clauzei derogatorii naționale) (JO C, C/2025/3966, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3966/oj).

([10]) Rapoartele anuale privind progresele înregistrate pentru 2026 sunt disponibile la adresa: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

([11]) Euroindicatorii Eurostat, 22.4.2026.

([12]) Orientarea fiscal-bugetară este definită ca o măsură a variației anuale a poziției bugetare subiacente a administrației publice. Scopul său este de a evalua impulsul economic generat de politicile bugetare, atât cele finanțate la nivel național, cât și cele finanțate din bugetul UE. Orientarea fiscal-bugetară este măsurată ca diferența dintre (i) creșterea potențială pe termen mediu și (ii) variația cheltuielilor primare, fără măsurile discreționare privind veniturile și incluzând cheltuielile finanțate printr-un sprijin nerambursabil (granturi) din Mecanismul de redresare și reziliență și din alte fonduri ale Uniunii.

([13]) Euroindicatorii Eurostat, 22.4.2026.

(13) Conform datelor Eurostat ([14]), cheltuielile publice totale pentru apărare din Finlanda s-au ridicat la 1,7 % din PIB în 2025, ceea ce corespunde unei creșteri de 0,5 puncte procentuale din PIB în comparație cu anul de referință 2021. Potrivit previziunilor Comisiei din primăvara anului 2026, se preconizează că acestea vor fi de 2,6 % din PIB în 2026, ceea ce corespunde unei creșteri de 1,4 puncte procentuale din PIB comparativ cu 2021 ([15]).

(14) Uniunea se confruntă în continuare cu riscuri de întreruperi ale aprovizionării cu energie și de volatilitate ridicată a prețurilor, exacerbate de tensiunile geopolitice care afectează piețele mondiale ale petrolului și gazelor. Experiența dobândită în urma crizei energetice din perioada 2022-2023 a arătat că măsurile ample și neținte implică costuri bugetare mari și sunt ineficiente din punct de vedere social și economic. De la izbucnirea războiului în Orientul Mijlociu în februarie 2026, Finlanda a adoptat măsuri de politică bugetară pentru a atenua impactul prețurilor ridicate la energie asupra gospodăriilor și companiilor ([16]).

(15) Pe baza calculelor Comisiei, cheltuielile nete ale Finlandei au scăzut cu 0,7 % în 2025 și au crescut, cumulat, cu 2,6 % în 2024 și 2025. Creșterea cheltuielilor nete în 2025 se situează sub rata maximă de creștere recomandată de Consiliu în ianuarie 2025. Dacă se iau în considerare împreună anii 2024 și 2025, rata de creștere cumulată a cheltuielilor nete este, de asemenea, inferioară ratei maxime de creștere recomandate.

(16) Pe baza calculelor Comisiei, se preconizează o creștere a cheltuielilor nete ale Finlandei cu 4,1 % în 2026 și, cumulat, cu 3,3 % în 2025 și 2026. Creșterea preconizată a cheltuielilor nete în 2026 depășește rata maximă de creștere recomandată de Consiliu în ianuarie 2026, ceea ce corespunde unei abateri de 1,5 % din PIB în termeni anuali. Dacă se consideră anii 2025 și 2026 împreună, rata cumulată preconizată de creștere a cheltuielilor nete depășește rata maximă de creștere recomandată, corespunzând unei abateri de 0,5 % din PIB în termeni cumulativi. Cu toate acestea, abaterea preconizată se încadrează în flexibilitatea clauzei derogatorii naționale pe baza proiecțiilor actuale privind cheltuielile pentru apărare.

(17) Recomandarea de aprobare a planului pe termen mediu al Finlandei identifică setul de reforme și investiții care stau la baza prelungirii perioadei de ajustare și indică un calendar pentru punerea lor în aplicare. Ținând seama de informațiile furnizate de Finlanda în raportul său anual privind progresele înregistrate, Comisia constată că punerea în aplicare a etapelor-cheie ale acestor reforme și investiții, care trebuiau realizate până la 30 aprilie 2026, pare să fie, în linii mari, pe drumul cel bun. În ceea ce privește corectarea deficitelor din „regiunile de bunăstare”, deși creșterea cheltuielilor s-a temperat, deficitele acumulate în unele astfel de regiuni sunt considerate prea mari pentru a fi corectate până la sfârșitul anului 2026 fără a pune în pericol furnizarea de servicii. Prin urmare, guvernul a prezentat o propunere de prelungire a termenului până la sfârșitul anului 2029 pentru regiunile care prezintă planuri credibile de remediere a deficitului. Comisia consideră că, în general, Finlanda și-a respectat angajamentele în mod satisfăcător ([17]). Finlanda se confruntă cu provocări persistente în materie de sustenabilitate a finanțelor publice. În 2025, deficitul public a atins 3,4 % din PIB, iar datoria publică a crescut la 88,5 % din PIB.

([14]) Eurostat, Cheltuielile administrațiilor publice în funcție de clasificarea funcțiilor guvernamentale (COFOG).
([15]) Definiția NATO pentru cheltuielile de apărare diferă de definiția COFOG pentru apărare. În plus, ar putea exista diferențe din cauza momentului înregistrării cheltuielilor, în special a celor cu echipamentele militare, deoarece raportarea NATO nu urmează normele conturilor naționale privind momentul înregistrării.
([16]) Acest lucru reflectă situația de la data-limită a previziunilor Comisiei din primăvara anului 2026 (4 mai 2026).
([17]) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții intitulată „Semestrul european 2026 – pachetul de primăvară”, COM(2026) 200 final.

Deși guvernul a adoptat măsuri de consolidare considerabile în 2023 și 2024, iar în bugetul pentru 2026 sunt incluse măsuri suplimentare, se preconizează că datoria publică nu se va stabiliza fără intervenții suplimentare. Cheltuielile publice, de 57,7 % din PIB, au rămas cele mai ridicate din Uniune în 2024. Îmbunătățirea eficienței cheltuielilor publice este esențială pentru a recâștiga marja de manevră bugetară, pentru a menține marja de manevră pentru investițiile publice necesare și pentru a aborda presiunile în materie de cheltuieli legate de îmbătrânirea populației. Analizele cheltuielilor pot contribui la identificarea unor căi de creștere a eficacității cheltuielilor publice. Se preconizează că analize anuale specifice ale cheltuielilor vor fi finalizate pentru prima dată în 2026 și este planificată o nouă revizuire cuprinzătoare înainte de alegerile din 2027. Finlanda ar beneficia de pe urma menținerii practicii de a realiza analize periodice și detaliate ale cheltuielilor, cu recomandări clare și realizabile, precum și de pe urma luării în considerare în mod sistematic a rezultatelor acestora în procesul bugetar. Acest lucru este deosebit de relevant pentru sistemul de protecție socială, în cadrul căruia cheltuielile s-au ridicat la 26 % din PIB în 2024, cu mult peste media Uniunii de 19 % din PIB. Sistemul de protecție socială din Finlanda este cuprinzător, dar complex, și are potențialul de a descuraja munca. Începând din 2023, au fost adoptate mai multe reforme pentru a simplifica și a îmbunătăți eficiența sistemului și pentru a consolida stimulentele pentru muncă, inclusiv lansarea prestației generale de securitate socială și reforma cuprinzătoare a asistenței sociale, ambele intrând în vigoare în 2026. Deși se preconizează că aceste două reforme vor îmbunătăți eficiența și stimulentele pentru muncă, impactul lor asupra sustenabilității finanțelor publice este încă incert. În același timp, riscul de sărăcie sau de excluziune socială a crescut, iar evaluările impactului arată că reformele recente par să fi afectat grupurile vulnerabile mai mult decât se preconizase. Abordarea nevoilor grupurilor vulnerabile, îmbunătățind în același timp eficiența cheltuielilor, merită o atenție deosebită.

(18) Implicarea sistematică, substanțială și în timp util a autorităților locale și regionale, a partenerilor sociali, a societății civile și a altor părți interesate relevante rămâne esențială pentru a asigura asumarea pe scară largă a reformelor și implementarea cu succes a instrumentelor de finanțare ale Uniunii, precum și în contextul semestrului european.

(19) În Finlanda, punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune, care includ sprijin din Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), Fondul pentru o tranziție justă (FTJ) și Fondul social european Plus (FSE+), se situează peste media UE în ceea ce privește plățile, deși rata de selecție a proiectelor rămâne sub media UE. Este importantă menținerea ritmului actual și asigurarea livrării rapide a investițiilor, maximizând în același timp impactul investițiilor pe teren. Este esențial să se asigure implementarea rapidă și eficace a noilor investiții identificate de Finlanda în evaluarea sa intermediară a fondurilor politicii de coeziune, în special a investițiilor legate de cele cinci priorități prevăzute în Regulamentul privind evaluarea intermediară ([18]).

(20) Ca stat membru situat la frontiera externă estică a UE, Finlanda se confruntă cu presiuni în materie de cheltuieli legate de apărare și de reziliența împotriva amenințărilor hibride, precum și cu dificultăți specifice care afectează dinamica dezvoltării economice și sociale.

(21) Finlanda se confruntă cu mai multe provocări legate de competitivitate, decarbonizare, ocuparea forței de muncă și punerea în aplicare a reformei serviciilor sociale și de sănătate.

([18]) Regulamentul (UE) 2025/1914 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 septembrie 2025 de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1058 și (UE) 2021/1056 în ceea ce privește măsuri specifice de abordare a provocărilor strategice în contextul evaluării intermediare.

(22) Finlanda se numără printre țările cu cele mai bune performanțe în materie de inovare din Uniune, fiind sprijinită de o populație cu înaltă calificare, de o rezervă mare de specialiști în domeniul TIC, de utilizarea pe scară largă a tehnologiilor digitale de către întreprinderi, de o colaborare internațională strânsă în domeniul cercetării, de un sector al capitalului de risc activ și de un ecosistem dinamic al întreprinderilor nou-înființate, în special în domeniul tehnologiei profunde. Cheltuielile pentru C&D au continuat să crească, apropiindu-se astfel de atingerea obiectivului național de 4 % din PIB până în 2030. Cu toate acestea, această performanță puternică în materie de inovare nu s-a tradus printr-o creștere mai mare a productivității, care a rămas slabă de la declinul sectorului electronic de la începutul anilor 2010. Pentru ca inovarea să contribuie mai eficient la creșterea economică, rezultatele cercetării trebuie să fie comercializate și difuzate pe scară mai largă în întreaga economie. Cooperarea dintre întreprinderi și mediul academic este un canal important de comercializare a inovării. În Finlanda, colaborarea dintre întreprinderile active în domeniul inovării și universități și instituții de cercetare a scăzut de-a lungul timpului, în timp ce finanțarea de către întreprinderi a C&D din învățământul superior a stagnat. IMM-urile, în special, se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește cooperarea cu universitățile și organizațiile de cercetare și accesul la instrumentele de finanțare relevante. Sprijinul pentru alte activități de inovare decât C&D a scăzut, de asemenea, ceea ce poate împiedica adoptarea de către piață a inovațiilor. Deși finanțarea suplimentară pentru colaborarea dintre întreprinderi și organizațiile de cercetare a crescut, intensificarea în continuare a proiectelor comune între industrie și universități ar contribui la consolidarea transferului de cunoștințe. Îmbunătățirea comercializării inovării necesită, de asemenea, competențe antreprenoriale mai solide și sprijin pentru cercetători. Deși Finlanda a introdus educația antreprenorială la diferite niveluri, nu există încă o strategie cuprinzătoare de consolidare a capacităților antreprenoriale ale cercetătorilor. În general, Finlanda ar beneficia, având grijă să acționeze cu respectarea marjei de manevră bugetară limitate, de pe urma menținerii unor condiții favorabile pentru ca ecosistemele de C&D să prospere, inclusiv prin asigurarea utilizării strategice a strategiilor de inovare regionale și locale.

(23) Finlanda are un ecosistem dinamic al întreprinderilor nou-înființate. Deși investițiile cu capital de risc ca proporție din PIB sunt peste media UE, extinderea rămâne o provocare persistentă, deoarece fondurile naționale sunt adesea prea mici pentru a avea un rol de lider sau a coinvesti în rundele de finanțare din etape ulterioare. Împrumuturile bancare sunt disponibile pe scară largă, dar acesta nu este instrumentul potrivit pentru finanțarea extinderii întreprinderilor nou-înființate. Drept urmare, întreprinderile inovatoare – în special cele din sectoarele cu utilizare intensivă a capitalului – pot întâmpina dificultăți în a obține finanțare pentru creștere și ar putea să se mute în străinătate sau să caute finanțare pe piețele străine. Deși accesul la finanțare este, în general, adecvat și, printre alte măsuri, o revizuire recentă a strategiei societății de investiții de stat TESI a contribuit la abordarea lacunelor în materie de finanțare la scară largă, sunt necesare acțiuni suplimentare pentru a asigura fluxuri de capital suficiente pentru firmele cu grad ridicat de inovare. Amplificarea accesului la finanțarea pentru extindere ar sprijini creșterea întreprinderilor, difuzarea inovării și crearea de locuri de muncă, precum și ar stimula creșterea productivității agregate. Aceste politici ar putea include în mod util: (i) extinderea participării investitorilor individuali pe piețele de creștere, de exemplu prin sporirea atractivității și a flexibilității conturilor de economii de capital ale OST pentru a canaliza economiile gospodăriilor către întreprinderile cu creștere puternică; (ii) simplificarea procedurilor de investiții transfrontaliere pentru investitori; (iii) introducerea unor stimulente fiscale specifice pentru investițiile în întreprinderile în curs de extindere și în întreprinderile cu creștere puternică prin reformarea tratamentului fiscal al capitalului de risc; și (iv) reformarea impozitării dividendelor provenite de la societățile necotate la bursă.

(24) Finlanda este o economie mică și deschisă care se confruntă cu provocări în materie de securitate economică, în special din cauza dependenței sale de lanțurile valorice globale. În ceea ce privește securizarea fluxurilor sale economice critice, este important ca Finlanda să își dezvolte în continuare capacitățile de prevenire, reacție și adaptare la posibilele perturbări, inclusiv la dimensiunile cibernetice și hibride și la infrastructura critică, care sunt vitale pentru economie. O mare parte a întreprinderilor din Finlanda au raportat incidente de securitate TIC care au avut consecințe. În plus, seria de incidente care afectează infrastructura critică submarină din regiunea Mării Baltice demonstrează vulnerabilitatea infrastructurii critice pentru transportul de date, gaze și energie electrică. Finlanda ar beneficia de pe urma sprijinirii lanțurilor valorice strategice și a fluxurilor economice prin măsuri precum protecția infrastructurii critice și menținerea securității cibernetice de vârf.

(25) Finlanda și-a impus prin lege atingerea obiectivului pentru 2035 privind neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon. Atingerea obiectivului necesită accelerarea progreselor în ceea ce privește reducerea emisiilor nete de dioxid de carbon. Finlanda a acționat în mod decisiv pentru a reduce emisiile generate de producția de energie și s-au efectuat în același timp investiții majore pentru a accelera decarbonizarea industriei.

(26) Eforturile continue în direcția decarbonizării industriei sunt importante nu numai pentru reducerea emisiilor, ci și ca sursă de competitivitate. Dezvoltarea industrială curată se află în centrul viitorului model de afaceri al Finlandei. Finlanda are cele mai mici prețuri la energia electrică din UE, ceea ce oferă un avantaj semnificativ industriilor care au înlocuit deja utilizarea combustibililor fosili. Acest lucru merge mână în mână cu creșterea investițiilor în tehnologiile curate și în economia circulară. Deși Finlanda este un lider în dezvoltarea tehnologiilor curate, cum ar fi energia eoliană onshore, sistemele energetice durabile, infrastructura pentru baterii și hidrogenul verde, sunt necesare investiții suplimentare pentru a dezvolta aceste tehnologii în sectoare comercializabile care să sprijine viitoarea economie a Finlandei. Pentru a reduce dependența de importurile de materiale esențiale și de factori de producție industriali, Finlanda trebuie să își îmbunătățească rata de utilizare circulară a materialelor și productivitatea resurselor, care rămân printre cele mai scăzute din UE. Asigurarea disponibilității competențelor verzi va fi esențială pentru a sprijini tranziția verde în industrie.

(27) Rolul sectorului transporturilor în atingerea obiectivelor climatice ale Finlandei este esențial, având în vedere potențialul său semnificativ de reducere suplimentară a emisiilor. Îndeplinirea obiectivelor Finlandei pentru 2030 privind decarbonizarea transporturilor necesită accelerarea investițiilor în domenii precum electrificarea vehiculelor private și mobilitatea cu emisii zero, conexiunile de transport public pentru a reduce dependența de autoturisme și decarbonizarea transportului pe distanțe lungi, precum și reforme pentru a stimula în continuare această tranziție. Astfel de măsuri pot oferi un avantaj competitiv Finlandei, sprijinind în același timp decarbonizarea sectorului într-un mod echitabil din punct de vedere social și favorabil incluziunii.

(28) Presiunile sporite asupra pădurilor și emisiile provenite de la turbăriile drenate contribuie la eroziunea absorbantului de carbon. Pădurile Finlandei au funcționat în mod tradițional ca un important absorbant de carbon, dar evoluțiile recente au redus semnificativ absorbanții. Au fost propuse măsuri de intensificare a creșterii pădurilor și de consolidare a rezilienței pădurilor. Totuși, aceste măsuri au un domeniu de aplicare limitat și se preconizează că vor necesita mult timp pentru a avea un impact. Creșterea și reziliența pădurilor sunt necesare pentru a se asigura că absorbanții naturali sunt îmbunătățiți pe termen mediu și lung, într-un mod care este compatibil cu atingerea obiectivului Finlandei privind neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon. Pe lângă recoltare, ratele de creștere a pădurilor s-au redus, de asemenea, ca urmare a vârstei pădurilor și a motivelor legate de schimbările climatice, inclusiv secetele și temperaturile record. În plus, decalajul dintre absorbțiile nete planificate și obiectivul LULUCF al Finlandei pentru 2030 este al doilea cel mai mare deficit preconizat în rândul statelor membre ale UE, însă previziunile prezintă un grad mare de incertitudine. Îmbunătățirea absorbantului de carbon necesită practici consolidate de gestionare durabilă a terenurilor și investiții consolidate în reziliența la schimbările climatice. Sunt necesare acțiuni suplimentare decisive pentru a consolida absorbantul de carbon și pentru a menține realizabil obiectivul Finlandei privind neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon.

(29) Rata șomajului a crescut la 9,7 % în 2025, parțial din cauza creșterii participării forței de muncă, în timp ce rata de ocupare a forței de muncă a scăzut la 76,3 %. Rata șomajului de lungă durată a crescut la 2,4 % în 2025, depășind media UE. Rata șomajului în rândul tinerilor a ajuns la 21,8 % în 2025, cu mult peste media UE, procentul tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare crescând la 11,0 %. Finlanda a introdus mai multe măsuri de activare a forței de muncă, inclusiv reforma sistemului de securitate socială și crearea de zone municipale de ocupare a forței de muncă. Cu toate acestea, statisticile naționale indică faptul că participarea la politicile active în domeniul pieței forței de muncă a scăzut din 2022 ([19]). Municipalitățile se confruntă cu costuri ridicate generate de plata indemnizațiilor de șomaj, precum și de furnizarea de servicii publice de ocupare a forței de muncă, cererea pentru ambele fiind excepțional de ridicată în timpul încetinirii ciclice. Eforturile de îmbunătățire a orientării politicilor active în domeniul pieței forței de muncă către grupurile cu o nevoie mai mare de servicii, cum ar fi tinerii și șomerii de lungă durată, ar contribui la îmbunătățirea eficienței cheltuielilor și la o mai bună sprijinire a tranzițiilor către un loc de muncă în situația excepțională de pe piața forței de muncă.

(30) Având în vedere rolul esențial al capitalului uman în consolidarea competitivității și a autonomiei strategice a Uniunii, în 2026 Consiliul a recomandat statelor membre să ia măsuri pentru a aborda urgent provocările structurale legate de capitalul uman în domeniul competențelor, al educației și al formării, care frânează competitivitatea. Recomandările specifice adresate Finlandei în 2026 pot contribui la punerea în aplicare a Recomandării Consiliului referitoare la capitalul uman în Uniune.

([19]) Este posibil ca scăderea ratei de participare să fi fost supraestimată, deoarece numai serviciile de ocupare a forței de muncă instituite prin lege sunt monitorizate și evaluate la nivel național. Municipalitățile furnizează, de asemenea, servicii care nu sunt instituite prin lege și care nu sunt monitorizate la nivel național.

(31) Consolidarea ofertei de lucrători calificați, inclusiv prin educație formală și perfecționare și recalificare în rândul adulților, ar aduce beneficii productivității, competitivității și creșterii economice a Finlandei. În 2025, rata de absolvire a învățământului terțiar în Finlanda a scăzut la 38,2 %, sub media UE de 44,8 % și cu mult sub obiectivul ambițios al Finlandei de a atinge 50 % până în 2030. În același timp, rata șomajului în rândul persoanelor care au cel mult studii secundare inferioare a ajuns la 22,9 %, ceea ce evidențiază faptul că deficitul de competențe reprezintă o barieră gravă în calea ocupării forței de muncă. În pofida ratelor ridicate de înscriere în domeniile științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii, continuă să apară deficite de forță de muncă în mai multe profesii cu înaltă calificare. Extinderea ofertei de învățământ superior în strânsă concordanță cu cererea de pe piața forței de muncă și creșterea numărului de absolvenți de învățământ terțiar sunt esențiale pentru abordarea deficitului de competențe pe termen lung.

(32) Reforma serviciilor sociale și de sănătate, care a introdus noul sistem de furnizare a serviciilor la începutul anului 2023, a încetinit creșterea costurilor și a îmbunătățit accesul echitabil la serviciile de asistență medicală primară. Cu toate acestea, disparitățile în ceea ce privește sustenabilitatea financiară și furnizarea de servicii persistă între „regiunile de bunăstare”. Nevoile medicale nesatisfăcute autoraportate rămân printre cele mai ridicate din Uniune. În același timp, îmbătrânirea populației pune sub semnul întrebării reziliența și sustenabilitatea bugetară ale sectorului social și de sănătate din Finlanda, inclusiv ale sistemului de îngrijire a persoanelor în vârstă. Consolidarea coordonării serviciilor sociale și de sănătate și a modelului de finanțare pentru „regiunile de bunăstare”, împreună cu integrarea diferitelor sisteme informatice și valorificarea datelor și a IA, ar putea sprijini eforturile de abordare a nevoilor nesatisfăcute, de reducere a disparităților și de reducere în continuare a ineficiențelor din sistemul de furnizare a serviciilor. Abordarea acestor provocări ar contribui, de asemenea, la sprijinirea convergenței sociale ascendente, în conformitate cu analiza de țară din a doua etapă efectuată de serviciile Comisiei vizând cadrul de convergență socială ([20]).

(33) Având în vedere legăturile strânse dintre economiile statelor membre din zona euro și contribuția lor colectivă la funcționarea uniunii economice și monetare, în 2026 Consiliul a recomandat statelor membre din zona euro să ia măsuri, inclusiv prin intermediul PNRR-urilor lor, pentru a pune în aplicare Recomandarea din 2026 privind politica economică a zonei euro. În cazul Finlandei, recomandarea 1 contribuie la punerea în aplicare a primei, a celei de a doua, a celei de a treia și a celei de a cincea recomandări privind zona euro, recomandarea 2 contribuie la punerea în aplicare a celei de a patra recomandări privind politica economică din zona euro, recomandările 3 și 4 contribuie la punerea în aplicare a celei de a șaptea recomandări privind zona euro, iar recomandarea 5 contribuie la punerea în aplicare a celei de a cincea recomandări privind zona euro.

RECOMANDĂ ca, în 2026 și în 2027, Finlanda să întreprindă acțiuni astfel încât:

1. Să respecte ratele maxime de creștere a cheltuielilor nete recomandate de Consiliu la 20 ianuarie 2026, pentru a pune capăt situației de deficit excesiv, utilizând în același timp flexibilitatea disponibilă în temeiul clauzei derogatorii naționale activate de Consiliu. Să consolideze în ansamblu cheltuielile pentru apărare și securitate și nivelul de pregătire în aceste domenii, asigurând totodată sustenabilitatea datoriei și eficiența cheltuielilor și adaptând treptat bugetul pentru a susține creșterea structurală a cheltuielilor pentru apărare. Să se asigure că măsurile luate pentru a atenua impactul creșterii prețurilor la energie cauzate de criză sunt temporare, orientate către protejarea gospodăriilor vulnerabile sau către satisfacerea nevoilor întreprinderilor mari consumatoare de energie, păstrează stimulentele pentru economisirea energiei și sunt compatibile din punctul de vedere al costului bugetar cu angajamentele asumate în contextul cadrului bugetar al UE. Să pună în continuare în aplicare setul de reforme și investiții care stau la baza prelungirii perioadei de ajustare, în conformitate cu recomandarea Consiliului din 21 ianuarie 2025. Să îmbunătățească eficiența cheltuielilor publice prin efectuarea de analize periodice și detaliate ale cheltuielilor, identificând măsuri concrete care să fie luate în considerare în procesul bugetar, inclusiv revizuiri ale sistemului de securitate socială pentru a sprijini sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice, abordând în același timp nevoile grupurilor vulnerabile.

2. Să asigure continuitatea reformelor și a investițiilor implementate în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență. Să mențină ritmul de implementare în cadrul programelor politicii de coeziune, bazându-se, după caz, pe realocări către prioritățile strategice convenite în contextul evaluării intermediare și pe flexibilitățile prevăzute în cadrul politicii de coeziune. Să abordeze provocările unice de natură socioeconomică, de securitate și de pregătire civilă cu care se confruntă în special regiunile de la frontiera externă estică a UE, inclusiv necesitatea de a investi în infrastructură cu dublă utilizare.

([20]) SWD(2026) 122 – Second-stage country analysis on social convergence in line with the Social Convergence Framework (SCF), [Analiza de țară din a doua etapă privind convergența socială, în conformitate cu cadrul de convergență socială (CCS)], 2026.

3. Să sprijine ecosistemul de C&D și să îmbunătățească comercializarea inovării prin (i) intensificarea cooperării dintre întreprinderi și mediul academic prin proiecte comune între industrie și universități și (ii) îmbunătățirea competențelor antreprenoriale și a sprijinului pentru cercetători. Amplificarea accesului la finanțarea pentru extindere pentru întreprinderile nou-înființate inovatoare și întreprinderile cu creștere puternică și consolidarea ecosistemului de finanțare prin capitaluri proprii. Consolidarea securității economice, inclusiv în ceea ce privește infrastructura critică și securitatea cibernetică.

4. Reducerea emisiilor de dioxid de carbon prin stimularea investițiilor publice și private în decarbonizarea industriei și a transporturilor (inclusiv prin electrificare), în tehnologiile curate și în soluțiile economiei circulare și prin consolidarea utilizării durabile a terenurilor și a resurselor forestiere.

5. Să îmbunătățească direcționarea politicilor active în domeniul pieței forței de muncă. Să abordeze deficitul și neconcordanțele de competențe prin recalificarea și perfecționarea forței de muncă și prin extinderea ofertei de învățământ superior pentru competențele cele mai solicitate pe piața forței de muncă. Îmbunătățirea în continuare a eficienței serviciilor sociale și de sănătate, continuând, în același timp, eforturile de ameliorare a accesului la servicii, inclusiv la serviciile de îngrijire a persoanelor în vârstă.

Adoptată la Bruxelles, 10 iulie 2026.

Pentru Consiliu

Președintele

S. HARRIS